

Beslutningsforslag nr. **B 226**

Folketinget 2009-10

Fremsat den 15. april 2010 af Anne Grete Holmsgaard (SF), Ole Hækkerup (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om en strategi for grøn varmforsyning inden 2035

Folketinget opfordrer regeringen at udarbejde et forslag til en overordnet varmestrategi, der skal sikre

– en reduktion af energibehovet til opvarmning, og

– at landets kommuner kan omstille den nødvendige varmforsyning til 100 pct. vedvarende energi inden 2035.

Bemærkninger til forslaget

Strategiforslaget sendes i bred høring og til debat, inden det efter forhandling med Folketingets partier gøres til en forpligtende handlingsplan.

Strategien skal som minimum indeholde mål for 2035 for:

- Varmebesparelser i boliger og bygninger samt forslag til virkemidler.
 - Andel af affald, der skal genanvendes, og hvor meget restaffald der forventes at være til varmforsyningen fra energiproduktion fra biogas eller forbrænding.
 - Hvor stor en del af varmforsyningen der forventes at komme fra vindkraft (store og små varmepumper).
 - Hvor stor en del af varmforsyningen der bør dækkes af fjernvarme/kraft-varme (vejledende).
- samt
- Udmelding om, hvordan staten vil understøtte bidragene fra biomasse, biogas, solvarme, geotermi, overskudsvarme fra industrielle processer m.v. med henblik på at sikre 100 pct. vedvarende energi i varmforsyningen 2035.
 - Identifikation og forslag til fjernelse af barrierer for, at kommunerne kan sikre omstilling til 100 pct. vedvarende energi i varmforsyningen.

Generelle bemærkninger

Langsigtet energiplanlægning er blevet en mangelvare. Den sidste langsigtede energiplan er fra før årtusindeskiftet. Konsekvensen er, at vi i øjeblikket ikke har en retningsgivende planlægning for den helt nødvendige omstilling fra sort fossil energi til vedvarende grøn energi, og at vi bliver nødt til at foretage et paradigmeskifte, hvis vi skal have fuldt udbytte af vores store vindkraftpotentiale. Et sådant indebærer, at vi bl.a. skal til at bruge el til en del af varmeproduktionen – og til transport.

Konsekvensen af manglende langsigtet energiplanlægning er også, at kommunerne mangler de nødvendige rammer i den lokale varmeplanlægning, som de har ansvar for.

Den eneste »hjælp«, kommunerne har fået i mange år, er et lille ydmygt brev af 27. januar 2009 fra den tidligere klima- og energiminister til landets kommunalbestyrelser. I brevet opfordrer ministeren

kommunerne til at se på, hvor det er hensigtsmæssigt at udvide fjernvarmforsyningen.

Det dur ikke. Energipolitik handler om langsigtede investeringer, og det er nødvendigt med nationale ambitioner, mål og rimelig forudsigelige rammer for kommunerne, energiselskaberne og private investorer. Det er nødvendigt, at der tænkes i helheder, så vi opnår høj effektivitet og god samfundsøkonomi i det samlede energisystem. Det skal undgås, at kommunerne planlægger og handler som adskilte øer.

Vi står fast på, at det er kommunerne, der har ansvaret for den konkrete, lokale varmeplanlægning. Mange kommuner arbejder med visioner om at slippe ud af de fossile brændsler. Det er særdeles opløftende og burde betragtes som en gave til regering og Folketing. Men kommunerne mangler en hjælpende hånd i form af en overordnet strategi, så de kender de rammer, de kan arbejde inden for, og så de undgår løsninger, som måske nok er fine set på kommuneplan, men som kan være både økonomisk ineffektive og dårlige løsninger set i det store nationale energiplanperspektiv.

De politikker, regler og virkemidler, der besluttet nationalt, har store konsekvenser for kommunernes konkrete varmeplanlægning. Det gælder f.eks. kravene til nye bygninger, kravene til bygninger, der renoveres, og indsatsen for at sætte skub i energirenoveringer i såvel den offentlige som den private sektor. Men det gælder f.eks. også spørgsmålet om, hvad regering og Folketing vil med naturgassen i de kommende år, hvilken vindkraftudbygning der stilles efter, eller hvordan man vil udnytte indenlandske ressourcer som sol, geotermi, halm, gylle og affald.

Mange har givet bud på, hvordan vores varmforsyning kan omstilles. Det gælder f.eks. Dansk Fjernvarme, der har udarbejdet »Varmeplan Danmark«, hovedstadens varmesamarbejde, der har udarbejdet »Varmeplan Hovedstaden«, en række kommuner, Ingeniørforeningen i Danmark, Teknologirådet m.fl. Alle har de fået mere eller mindre pæne ord med fra politikerne, men heller ikke mere.

Mange kommuner må vente uendelig længe på svar om, hvorvidt de kan bygge ny affaldsforbræn-

dingskapacitet, kan få lov til at anvende overskudsvarme fra en nærliggende virksomhed, etablere biogas eller solvarme. Og når de får svaret, gives det uden grundlag i en samlet strategi.

Også statens afgiftspolitik har stor betydning for, hvilke valg en kommune kan træffe, ligesom den overordnede energistrategi har det. Det har i mange år været god latin, at hovedparten af vores el skulle komme fra kraft-varme-produktion. Det er der god fornuft i, fordi det er mere effektivt end at lade varmen gå til spilde. Men det er også åbenlyst, at vi i de kommende år bør udbygge stærkt med vindkraft, fordi det er vores helt store energiressource:

»Det samlede teoretiske indenlandske potentiale er beregnet til op imod 1.300 PJ. Dette er 10 gange mere end produktionen af vedvarende energi i 2008 og halvanden gange mere end det danske bruttoenergiforbrug i 2008 på 850 PJ. Det største poten-

tiale ligger i havmølleparker.«. Se »Energiforsyningsikkerhed. Redegørelse om forsyningsikkerheden i Danmark, Klima- og Energiministeriet, februar 2010«, jf. (2009-10) EPU alm. del – bilag 172.

Det vil betyde, både at en række af de store kraftvarme-værker skal udfases, og at en stigende del af vores varme (efter gennemførelsen af det store energisparepotentiale på varmesiden) skal komme fra el, som skal konverteres intelligent til varme, når der er rigelig el fra vindkraften. Det vil få konsekvenser for den samlede energiforsyning og for, hvor vi skal hente vores afgifter fra energi.

I beslutningsforslaget er det for overskuelighedens skyld underforstået, at anvendelse af energi til varmebehov også dækker over energiforbruget til afkøling af bygninger, når dette er en del af varmeplanlægningen, f.eks. fjernkøling.

*Skriftlig fremsættelse***Anne Grete Holmsgaard (SF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en strategi for grøn varmforsyning inden 2035.

(Beslutningsforslag nr. B 226).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.